

[Indenrigs- og boligministeren.]

administrere, når han skal have den fornødne føling med de patienter, hvis behandling han har ansvaret for. Skulle hospitalet være større, måtte det altså, således som det iøvrigt også nu søges gennemført på de store sindssygehospitaler, komme til at omfatte flere overlægeafsnit; iøvrigt må det her omhandlede hospitals størrelse bestemmes under hensyntagen til de stedlige muligheder.

Yderligere foreslås det, at der i Københavns amt, nærmere bestemt i Ballerup, skal opføres et plejehjem for sindssyge med plads til omkring 250 patienter. Bygge- og monteringsomkostningerne for et sådant plejehjem er anslået til 6½ mill. kr., hvortil kommer grundprisen, der formentlig for det udpegede areal på mellem 10 og 15 tdr. land vil komme til at andrage 200 000 — 300 000 kr.

Plejehjemmet skal bidrage til løsningen af de samme problemer som planen i Glostrup tager sigte på, men det er en anden type af patienter, der her tænkes optaget. Forholdet er det, at de senile patienter, hvis antal er i stadig stigning, så at sige blokerer sindssygehospitalerne, hvor de tager pladsen op for patienter med et ganske andet behov for aktiv behandling. For de senile patienter kan et mere egnet miljø skabes på et plejehjem, og såvel anlægs- som driftsomkostninger kan her være mindre end på et egentligt hospital. Det er derfor også at forudse, at der andre steder vil blive stillet forslag om plejehjem, og det vil være af stor betydning, at disse plejehjem, således som det her bliver tilfældet, placeres nogenlunde centralt indenfor det område, de skal betjene. Dels er det af betydning, at de ikke lægges for langt fra moderhospitalet, hvorfra det psykiatriske tilsyn skal udøves, dels er det også af den største værdi for patienterne, at de ikke fjernes for langt fra deres hjemegn og deres pårørende; endelig må man også ved placeringen af sådanne institutioner have personalets tarv for øje, idet fremskaffelsen af egnet plejepersonale i sig selv er forbundet med de allerstørste vanskeligheder. Erfaringerne med sindssygevesenets nuværende, ret afsides beliggende plejehjem peger afgjort i retning af det her anførte; disse erfaringer bestyrker også antagelsen af, at det hverken økonomisk eller i andre henseender er fordelagtigt at

omdanne ældre bygninger, beregnede på helt andre funktioner, til sådanne formål.

Allerede i denne omgang fremsættes da også forslag om opførelse af et plejehjem i Viborg til aflastning af det derværende hospital. Bygge- og monteringsudgifterne vil blive de samme som i Ballerup; grundprisen er anslået til ca. 100 000 kr., for hvilket beløb man vil kunne erhverve et særdeles godt beliggende areal.

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget er der allerede ad lovgivningens vej skabt grundlag for en sanering af dette hospital, hvis ældste dele, indrettede i den gamle tugthusbygning fra ca. 1780, længe har været anset for kondemnerede. Forholdene i Viborg er imidlertid af en sådan art, at man har anset det for nødvendigt, at der straks — uafhængigt af, men dog samtidig som en nødvendig forudsætning for den planlagte modernisering — træffes foranstaltninger til en hurtig aflastning af hospitalet. Den gennemgribende modernisering af hospitalet er ikke i dag mindre påkrævet, end da loven herom i 1947 blev vedtaget, lige så lidt som der i dag er mindre trang til et nørrejysk sindssygehospital eller til en børnepsykiatrisk afdeling, end der dengang var. Ejheller kan man sige, at de nu fremsatte forslag i sig selv er af større vigtighed end de nævnte eller andre planer, der vil komme til at indgå i de samlede overvejelser. De planer, der er samlede i det nu fremsatte forslag, er derimod karakteriserede derved, at de på grund af særlige omstændigheder er af en så ekstraordinært hastende karakter, at man af den grund har ment at måtte tillægge dem prioritet forud for det øvrige.

Ved forslagens fremsættelse kan jeg altså ingenlunde foregive, at sindssygevesenet dermed skulle være stillet tilfreds for en rum tid fremover. Tværtimod er det min overbevisning, at man, selvom det offentliges udgifter nødvendigvis må nedbringes, og selvom man derfor også indenfor dette område må planlægge med fornøden forsigtighed, så dog naturligvis bør regne med, at der i en årrække må afsættes ikke ubetydelige beløb på statens anlægsbudget til disse formål. Kun herved kan man sikre sig, at de patienter, der er ramt af sindets sygdomme, ikke skal føle sig stedmoderligt behandlede, og kan nå dertil, at vi med god samvittighed tør regne